

การตรวจเคราะห์แ้อมเพتاเมินในสารตัวอย่างจากร่างกาย

นางสาว พุนกิริมย์ สิริพูล

002101

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาชีวเคมี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2524

๑๖๗๑๘๙๒๓

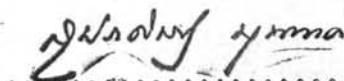
Determination of Amphetamines in Biological Fluids

Miss Poonpirom Siripool

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Sciences
Department of Biochemistry
Graduate School
Chulalongkorn University
1981

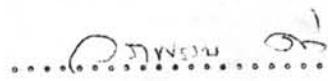
หัวขอวิทยานิพนธ์	การตรวจเคราะห์แผลเพดานมีนในสารตัวอย่างจากร่างกาย
โดย	นางสาว พูนกิริมย์ ศิริพูล
ภาควิชา	ชีวเคมี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราพรรณ ด่านอุตรา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

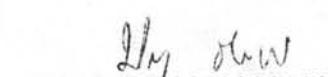

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

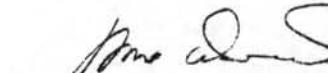
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรเสริฐ ทรัพย์โภชนา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราพรรณ ด่านอุตรา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ วิชัย โปษยานนท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ปรีดา ชัยศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ เพพ ทิมะทองคำ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การตรวจวินิจฉัยเคมีภัณฑ์แอมเพต้ามีนในสารตัวอย่างจากร่างกาย

ชื่อผู้สืบ

นางสาว พุณภิรมย์ ศิริพูล

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราพร คำนอุตร

ภาควิชา

ชีวเคมี

ปีการศึกษา

2523

บทศักย์อ

รายงานนี้เสนอการวินิจฉัยเคมีภัณฑ์แอมเพต้ามีนด้วยวิธีทินเลเยอร์ โคลอมาโทกราฟฟิ สเปกโโทรฟลูออโรโฟโตเมทริ และรัตติโอดิมิวโนแอลส์ เสย การวินิจฉัยเคมีภัณฑ์ด้วยวิธีทินเลเยอร์ โคลอมาโทกราฟฟิ ทำโดยใช้ไฮเทอร์สกัดบีสสาเวที่เป็นด่าง pH 10-11 และเตรียมอนุพันธ์ของ 7-Chloro-4-Nitrobenzo-2,1,3-Oxadiazole (NBD-C1) ซึ่งเป็นสารเรืองแสงสีเหลือง สดภัยให้รังสีเหนือม่วง 365 นาโนเมตร และแยกอนุพันธ์ที่เตรียมได้ออกจากสารอื่นโดยใช้ ชีวิการเจล GF254 และสารผสมเอทิลอะซิเตท : ไฮโกลเอกเซน 2:3 โดยปริมาตร อนุพันธ์ มีค่า R_f 0.46 ความไวของวินิจฉัยเคมีภัณฑ์ในสภาวะที่ใช้ศึกษามีค่าประมาณ 1 ในโครกัม

อนุพันธ์แอมเพต้ามีนนี้ ให้ค่าความเรืองแสงสัมพัทธ์มากที่สุด ที่ emission และ excitation wavelength เท่ากับ 520 และ 468 นาโนเมตร ตามลำดับ เมื่อวินิจฉัยเคมีภัณฑ์ แอมเพต้ามีนความเข้มข้น 0.002 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ปรากฏว่าค่าร้อยละสัมประสิทธิ์ ความแปรปรวนต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 5.6 ความถูกต้องของวินิจฉัยเคมีภัณฑ์ เมื่อคิดเทียบสารที่รัดได้ เป็นร้อยละของสารที่เติมลงไปในบีสสาเวท มีค่าระหว่าง 91 ถึง 122 เมื่อใช้ค่าปะเปอร์ซัลเฟต ทดสอบโพรติน ก่อนการสกัดสารออกจากบีสสาเวท ทำให้ค่าร้อยละของสัมประสิทธิ์ความแปร ปรวนต่ำสุดเปลี่ยนไปเป็น 7.6 และค่าความถูกต้องเปลี่ยนไปเป็นระหว่าง 114 และ 157

การตัดแปลง การวินิจฉัยเคมีภัณฑ์แอมเพต้ามีนในบีสสาเวท โดยวินิจฉัยรัตติโอดิมิวโนแอลส์เสย โดยใช้น้ำยาจากบริษัท Roche Diagnostics ทำให้ตัดตอนปริมาณแอนติบอดีและสารติดฉลาก ลงได้เป็น 1/8 และ 1/4 ของปริมาณที่บริษัทแนะนำทำการวินิจฉัยนี้มีความไว 1 นาโนกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ความแม่นยำของวินิจฉัยเคมีภัณฑ์แอมเพต้ามีน ความเข้มข้นระหว่าง 156.3 ถึง 10,000 นาโนกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ภายในการทดลอง เตียวกัน และระหว่างการทดลอง 3 ครั้ง เมื่อคิดเป็นค่าร้อยละของสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน

มีค่าระหว่าง 6.4 ถึง 19.4 และ 12.5 ถึง 16.0 ตามลำดับ ความจำเพาะของแอนติบอดีที่ใช้อยู่ในระดับสูง คือ ให้ค่าปฏิกิริยา ข้ามชนิดสูงสุดเพียงร้อยละ 1.06 กับเมทแอมเฟตามิน และความถูกต้องของวิธีเคราะห์มีค่าระหว่างร้อยละ 95.5 ถึง 108.4

ลักษณะการซับถ่ายแอมเฟตามินในปัสสาวะของอาสาสมัคร 5 ราย ซึ่งรับประทานแอมเฟตามินชั้บเวลา 5 มิลลิกรัม ก่อนข้างแตกดีต่างกัน ความเข้มข้นของแอมเฟตามินในปัสสาวะซึ่งตรวจโดยวิธี-radioimmunoassay มีค่าสูงสุดเป็น 707 ถึง 5500 นาโนกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ระหว่างเวลา 15 ถึง 30 ชั่วโมง หลังรับประทานยา และปริมาณแอมเฟตามินสะสม ที่ซับถ่ายออกมากเมื่อเวลาประมาณ 70 ชั่วโมง หลังรับประทานยา มีค่าระหว่างร้อยละ 12.6 ถึง 60.6 ของปริมาณแอมเฟตามินที่รับประทาน

ผลการวิเคราะห์แอมเฟตามินในปัสสาวะโดยวิธีทินเลเบอร์โครมาโตรภาพฟี สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โดยวิธีradioimmunoassay เมื่อความเข้มข้นที่วิเคราะห์โดยวิธีหลังสูงกว่า 500 นาโนกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร

Thesis Title	Determination of Amphetamines in Biological Fluids
Name	Miss Poonpirom Siripool
Thesis Advisor	Assistant Professor Varapan Danutra, Ph.D.
Department	Biochemistry
Academic Year	1980

Abstract

The thesis described the determination of urinary amphetamine by thin-layer chromatography (TLC) spectrofluorophotometry (SFM) and radioimmunoassay (RIA). The first two techniques involved the preparation of amphetamine-NBD, an intense yellow fluorescence derivative under 365 nanometer UV light. Ether extracts of basic (pH 10-11) urine specimen and 7-Chloro-4-Nitrobenzo-2,1,3-Oxadiazole (NBD-Cl) were used in the derivative formation.

Purification of the derivative by TLC with silica gel GF₂₅₄ in ethylacetate : cyclohexane 2:3 v/v gave an R_f value of 0.46. The sensitivity of the method was approximately one microgram.

Amphetamine-NBD showed maximum relative fluorescence intensity at emission and excitation wavelengths of 520 and 468 nanometer respectively.

A minimum percentage coefficient of variation was found to be 5.6 in the determination of standard amphetamine base added into normal urine at a concentration of 0.002 ng/cm³ whereas the recovery ranged from 91-122 % was obtained. Protein precipitation with copper sulphate prior to the extraction process increased the minimum coefficient of

variation to 7.6 % and the percentage recovery to 114-157.

Modified protocol of Abuscreens from ROCHE DIAGNOSTICS was implemented for the RIA of amphetamine between 156.3-10,000 ng/cm³. The antibody and radioligand could be decreased to one eighth and one fourth of the recommended quantities respectively. The modified method gave a sensitivity of 22 ng/cm³ or 1 ng/tube. The antibody was considered to be highly specific having maximum (1.06%) cross reaction with methamphetamine among various drugs tested. The coefficient of variation varied from 6.4-19.4% and 12.5-16.0% for within and between assays respectively and the percentage recovery ranged from 95.5 to 108.4 was obtained.

Serial urine specimen from five volunteers who ingested 5 mg of amphetamine sulphate were assayed by TLC and RIA. The two methods were comparable when the concentration of amphetamine by RIA was higher than 500 ng/cm³. Maximum concentration between 707 and 5500 ng/cm³ were found 15-30 hour after ingestion and 12.6-60.6% of the ingested dose were excreted in 70 hour peroid.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านผู้มีรายนามต่อไปนี้ ที่ได้ให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือ
ในการทำวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรารพรรณ ด่านอุตรา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สรรเชริญ ทรัพย์โศก

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ วิชัย ไปษะจินดา

อาจารย์ ดร.ปรีดา ชัยศิริ

รองศาสตราจารย์นายแพทย์ เทพ หิมะทองคำ

ภาควิชาชีวเคมี สาขาวิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยยาเสพติด และ เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการฝ่ายเวชศาสตร์ประชาก
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอขอบพระคุณสภาวิจัยแห่งชาติที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัย

สารบัญ

หน้า

บทศัพท์อังกฤษ-ไทย	๙
บทศัพท์ไทย-อังกฤษ	๑๐
กิจกรรมประจำ	๑๖
รายการตารางประกอบ	๒๒
รายการรูปประกอบ	๒๓
บทที่	
1. บทนำ	๑
2. เคมีภัยและเครื่องมือ	
2.1 เคมีภัย	๑๕
2.2 สารมาตราฐาน	๑๕
2.3 เครื่องมือ	๑๖
2.4 ตัวอย่างปัสสาวะ	๑๖
3. วิธีการ	
3.1 การเตรียมสารละลาย	๑๗
3.2 การเตรียมแผนผังลักษณะเจล	๑๙
3.3 การสกัดแอลกอฮอล์จากปัสสาวะ	๒๐
3.4 การเตรียมอนุพันธ์ Amphetamine-NBD	๒๐
3.5 การวิเคราะห์	๒๐
3.5.1 วิธีทินเลเบอร์โคร์ม่าโทกราฟฟิ	๒๐
3.5.2 วิธีสเปคโตรฟลูออโรโฟโตเมทรี	๒๑
3.5.3 วิธีรัคโอดิมิวโนแอลสแตน	๒๓
4. ผลการทดลอง	
4.1 วิธีทินเลเบอร์โคร์ม่าโทกราฟฟิ	
4.1.1 ผลการศึกษาความจำเพาะของอนุพันธ์ NBD-C1 กับอะมินชนิดต่าง ๆ	๓๓
4.1.2 ผลการศึกษาความไวของวิธีวิเคราะห์	๓๓
4.1.3 ผลการวิเคราะห์แอลกอฮอล์จากปัสสาวะของอาสาสมัคร ..	๓๗

4.2 วิธีสเปกโตรฟลูออโรไฟโตเมตรี	
4.2.1 ผลการศึกษา excitation และ emission spectrum	38
4.2.2 ผลการศึกษาความแม่นยำของการอ่านค่าความเรืองแสงสัมพัทธ์	38
4.2.3 ผลการศึกษาความแม่นยำและความถูกต้องของการวิเคราะห์	38
4.2.4 ผลการศึกษาอิทธิพลของการตกตะกอนปูร์ติน	43
4.3 วิธีรัตติโอลิมมิวโนแอกซิเจน	
4.3.1 ผลการศึกษาตามวิธีที่ปรับใช้และน้ำ	47
4.3.2 ผลการศึกษาหารายละเอียดที่เหมาะสมในการทำรัตติโอลิมมิวโนแอกซิเจน	49
4.3.3 ผลการศึกษาอิทธิพลของปั๊สสาวะคนปกติต่อกราฟมาตรฐาน	53
4.3.4 ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของวิธีวิเคราะห์	58
4.3.5 ผลการวิเคราะห์แอมเพดามินในปัสสาวะตัวอย่างจากอาสาสมัคร	64
4.3.6 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์แอมเพดามินในปัสสาวะ โดยวิธีทันเลเยอร์โกรมาโทกราฟี และรัตติโอลิมมิวโนแอกซิเจน	67
4.3.7 ผลการควบคุมคุณภาพของวิธีวิเคราะห์	67
5. วิจารณ์ผลการทดลอง	70
เอกสารอ้างอิง	78
ประวัติผู้เขียน	84

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1. ข้อเปรียบเทียบของวิธีเคราะห์แอมเพตามิน	12
2. รายละเอียดการทำราดีโอลิมมิวนและสเลย์ เพื่อศึกษาตามวิธีที่บริษัทแนะนำ	23
3. รายละเอียดการทำราดีโอลิมมิวนและสเลย์ เพื่อศึกษาหาปริมาณแอนติบอดีที่เหมาะสม	24
4. รายละเอียดการทำราดีโอลิมมิวนและสเลย์ เพื่อศึกษารายละเอียดวิธีทำที่เหมาะสม	25
5. รายละเอียดการทำราดีโอลิมมิวนและสเลย์ เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัลส์สาวะต่อกราฟมาตรฐาน	27
6. รายละเอียดการทำราดีโอลิมมิวนและสเลย์ เพื่อศึกษาการวิเคราะห์แอมเพตามิน..	28
7. ผลการวิเคราะห์อนุพันธ์ NBD-C1 ของอะมินต่าง ๆ ด้วยวิธีทินเลเยอร์โคมาก็อกราฟฟิค	35
8. ความแม่นยำของการอ่านค่าความเรืองแสงสัมพัทธ์	40
9. ความแม่นยำและความถูกต้องของการวิเคราะห์แอมเพตามินด้วยวิธีสเปกโตรฟลูออโรไฟโตเมทรี	42
10. ความแม่นยำของการอ่านค่าความเรืองแสงสัมพัทธ์	44
11. ความแม่นยำและความถูกต้องของการวิเคราะห์แอมเพตามินด้วยวิธีสเปกโตรฟลูออโรไฟโตเมทรี	46
12. ความจำเพาะของแอนติбиอยด์เพตามิน	58
13. ความแม่นยำของการวิเคราะห์แอมเพตามินด้วยวิธีราดีโอลิมมิวนและสเลย์	62
14. ความถูกต้องของการวิเคราะห์แอมเพตามินด้วยวิธีราดีโอลิมมิวนและสเลย์	63
15. ปริมาณสูงสุดในปัลส์สาวะที่อย่างจากอาสาสมัครที่รับประทานแอมเพตามินชั่วคราว 5 มิลลิกรัม	64
16. ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์แอมเพตามินในปัลส์สาวะ โดยวิธีทินเลเยอร์โคมาก็อกราฟฟิค และราดีโอลิมมิวนและสเลย์	68

รายการรูปประกอบ

รูป	หน้า
1. โครงสร้างทางเคมีของสารกลุ่มแอมเฟตามีน	3
2. วิธีการเปลี่ยนรูปของแอมเฟตามีน	5
3. ปฏิกิริยาของไวรัสตัวอ่อนตับอ่อน NBD-C1	8
4. หลักการณ์ของไวรัสตัวอ่อนตับอ่อน NBD-C1	10
5. ภาพผ่าตราชานแสดงการคำนวณความไวของไวรัสตัวอ่อน	30
6. วิธีทางความจำเพาะของแอนติบอดี	31
7. โคมไฟแกรมแสดงตำแหน่งของอนุพันธ์ NBD-C1	34
8. โคมไฟแกรมของปัสสาวะตัวอย่างจากอาสาสมัครรายที่ 1 ก่อนรับประทานแอมเฟตามีนชั้ลเฟต	36
9. โคมไฟแกรมของอนุพันธ์แอมเฟตามีนจากปัสสาวะตัวอย่างของอาสาสมัครรายที่ 5 ในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน	37
10. รูปแบบของการระคุนและการขยายแสงของ amphetamine-NBD	39
11. ภาพผ่าตราชานของ amphetamine-NBD	41
12. ภาพผ่าตราชานของ amphetamine-NBD	45
13. ภาพผ่าตราชานของการวิเคราะห์แอมเฟตามีนด้วยไวรัสตัวอ่อนตับอ่อน NBD-C1	48
14. การหาปริมาณแอนติบอดีที่เหมาะสม	50
15. อิทธิพลของปริมาณแอมเฟตามีนติดต่อภาพผ่าตราชาน	51
16. อิทธิพลของปริมาณแอมเฟตามีนติดต่อภาพผ่าตราชาน	52
17. อิทธิพลของอุณหภูมิและเวลาต่อการตกตะกอนด้วยแอมโมเนียมซัลเฟตอีมิส	54
18. อิทธิพลของอุณหภูมิต่อการรวมตัวของแอมเฟตามีนกับแอนติบอดี	55
19. อิทธิพลเวลาต่อการรวมตัวของแอมเฟตามีนกับแอนติบอดี	56
20. อิทธิพลของปัสสาวะคนปกติต่อภาพผ่าตราชาน	57
21. ภาพผ่าตราชานของการวิเคราะห์แอมเฟตามีนด้วยไวรัสตัวอ่อนตับอ่อน NBD-C1	60
22. ภาพผ่าตราชานของการวิเคราะห์แอมเฟตามีนด้วยไวรัสตัวอ่อนตับอ่อน NBD-C1	61
23. ปริมาณของแอมเฟตามีนที่ขึ้นต่ำของอุกทางปัสสาวะของอาสาสมัคร 5 ราย	65
24. ปริมาณสะสมของแอมเฟตามีนที่ขึ้นต่ำของอุกทางปัสสาวะของอาสาสมัคร 5 ราย	66
25. คุณภาพของไวรัสตัวอ่อนตับอ่อน NBD-C1	69